אגרות הראי"ה - כרך ג' - אגרת תשצ

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ז' מרחשוון תרע"ז - לונדון
נמען: בנו, הרב צבי יהודה

הרב קוק נאם באסיפה ציונית בבית כנסת גדול, על 'העלאת המחשבה הלאומית והשבתה למקור מחצבתה'. נחום סוקולוב, שנאם אחריו, אמר שדבריו הם 'כטל של תחייה' ויהיו 'הפרוגרמה היסודית'.

עיקרי הדברים

- נאום באסיפה ציונית.
- תגובת סוקולוב.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] והוא אינו חלק מלשון האגרת.

ב"ה[1], ועש"ק[2], עזר"ת[3], ז' מ"ח[4].

בני מחמדי ויקירי שליט"א[5], הננו צמאים לדבריך הנעימים. מכתלי המכתבים [מתוך המכתבים, מבין השורות] הננו רואים שלא קבלת את מכתבינו אשר כתבנו אליך במשך חודש האיתנים. [חודש תשרי (מלכים א ח, ב)] בטח תשמיעני דברים מפורטים מכל סדריך אשר התוית לך בעזה"י[6] לזמן הבעל"ט[7], יאשרך ויאמצך צור מעוזנו ב"ה. שבוע דנא הוצרכתי לדבר באסיפה ציונית פומבית באחד בתי הכנסיות הגדולים פה, והבלטתי בעזה"י את התוכן של העלאת המחשבה הלאומית, והשבתה למקור מחצבתה, [על פי ישעיהו נא, א] שאז תיכון למפעלה בארצות החיים, כי תשאב לשד חיים ברוב עוז והדר ממקור חייה, נשמת כנסת ישראל המקורית באור חי העולמים ב"ה. ואח"כ[8] הרצה ר"נ סאקלאוו, [נחום סוקולוב, ממנהיגי התנועה הציונית, שהיה מעורב במגעים להצהרת בלפור] ואמר כי כטל של תחיה הם הם הדברים שיצאו ממני, והם הם יהיו להפרוגרמא היסודית בתחיה הלאומית. עד כמה יתפסו הסכמות כאלה תפיסה מעשית מיד איני יודע.

אבל מודה ומשבח אני, לאל חיינו ב"ה, אשר סיבב כזאת בחסדו שממרחקים יבואו הודאות כאלה, שמקיבוצם הננו כמהים לחזות את דבר ד' "וחיו את בניהם ושבו", [זכריה י', ט] אחרי האמרה של "וממרחקים יזכרוני" [על פי זכריה י', ט: "ובמרחקים יזכרוני"] חזק בני ואמץ ואור ד'

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 ועש"ק - וערב שבת קודש
3 עזר"ת - השנה תרע"ז (1916/1917) - כתובה במילה "עזרת"
4 מ"ח - מרחשון
5 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6 בעזה"י - בעזרת השם יתברך
7 הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
8 ואח"כ - ואחר כך

ישמחך תמיד ותתענג על כל טוב, ושפעת תורה חכמה ודעת קדושים ירוממוך עדי עד, כנה"י[9] ונפש אביך מיחל אשרך,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

9 כנה"י - כנפשו היקרה